

תפ"ח 43418/01/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בנצרת

20 יולי 2021

תפח"ע 43418-01-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני כב' השופטת אסתר הלמן, סגנית נשיא - אב"ד

כב' השופטת יפעת שטרית

כב' השופט סאב דבור

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני (עציר)

הנאשם

נוכחים :

בשם המאשימה : עו"ד ליאורה חילו

בשם הנאשם : עו"ד זוהר ארבל

הנאשם הובא באמצעות הליווי

גזר דין

השופטת יפעת שטרית

מבוא :

1. כנגד הנאשם הוגש לבית משפט זה כתב אישום (מתוקן בשנית), בו יוחסו לו במקור העבירות שעניינן, אינוס (שני מקרים), מעשה סדום (שני מקרים) ומעשים מגונים בקטינה (ריבוי מקרים).
2. תחילה, כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.
3. בדיון מיום 8.3.21 ובטרם הוחל בשמיעת ראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון ולפיו, כתב האישום יתוקן (בשלישית). הנאשם יחזור בו מכפירתו, יודה בעובדות כתב האישום המתוקן (בשלישית) ויורשע על פי הודאתו. הובהר, כי הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש (הכל ביחד יקרא להלן: "הסדר הטיעון").
4. בהתאם להסדר הטיעון, כתב האישום שתוקן בשלישית, התקבל וסומן כא/1 (להלן: "כתב האישום

המתוקן). הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו במסגרתו שעניין, **מעשים מגונים בקטינה (ריבוי מקרים)** - עבירות לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו- 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

לבקשת ב"כ המאשימה, הורינו על הגשת תסקיר אודות נפגעת העבירה.

כן הורינו על הגשת תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם, זאת לבקשת בא כוחו.

תסקיר אודות נפגעת העבירה, כאמור, כמו גם תסקירים מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם, מונחים בפנינו.

עובדות כתב האישום המתוקן:

5. מהחלק הכללי שבכתב האישום המתוקן עולה, כי ש"מ, קטינה ילידת 2010 (להלן: "**הקטינה**"), מתגוררת יחד עם הוריה. הנאשם הוא בן דודה של אמה של הקטינה.

עד אמצע שנת 2020 התגוררה הקטינה עם בני משפחתה בבניין דירות (להלן: "**הבניין**" ו- "**הדירה**", בהתאמה).

6. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי החל מאמצע חודש נובמבר שנת 2017, לאחר שמלאו לנאשם 18 ועד למחצית הראשונה של שנת 2020 (להלן: "**התקופה הרלוונטית**"), במועדים מדויקים שרובם אינם ידועים למאשימה, ביצע הנאשם בקטינה עבירות מין וזאת, בין היתר, כמתואר להלן.

7. בתאריכים 18-19.4.18 בילתה הקטינה עם בני משפחתה, בהם גם הנאשם, בחופשה באחד מחופי הכנרת. בשעות הלילה, בזמן שבני המשפחה האחרים ישנו, קרא הנאשם לקטינה לבוא עמו והיא נענתה לבקשתו והלכה בעקבותיו.

הנאשם והקטינה נעמדו מאחורי אחד הרכבים במקום. או אז, הפשיל הנאשם את מכנסיו ואת תחתוניו ולבקשתו, נגעה הקטינה באיבר מינו. בנוסף, בהזדמנות זו, נגע הנאשם גם באיבר מינה של הקטינה מעל לבגדיו.

8. במחצית השנייה של שנת 2019, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, הגיע הנאשם אל הדירה לסעוד ביום שישי עם בני משפחתה של הקטינה.

במהלך שהייתו בדירה, נכנס הנאשם אל חדר השירותים וסימן לקטינה להיכנס אחריו. לאחר שנכנסה הקטינה לחדר השירותים, הפשיל הנאשם את מכנסיו ואת תחתוניו וחשף בפני הקטינה את איבר מינו. הנאשם אף הוריד את מכנסיה ותחתוניה של הקטינה, אך בשל הגעתה הפתאומית של אחות הקטינה אל חדר השירותים, התלבש במהירות והתחבא מאחורי דלת שנמצאת במקום. לאחר שהאחות התרחקה מהמקום, עזב הנאשם את חדר השירותים.

9. במהלך השנה החולפת, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, שהה הנאשם יחד עם הקטינה ואביה בקרבת הבניין. בשלב מסוים ביקש הנאשם להתפנות. לצורך כך התקדם אל עבר הדירה, קרא לקטינה להצטרף אליו והיא נענתה לבקשתו.

לאחר שהנאשם והקטינה נכנסו לחדר המדרגות שבבניין, הפשיל הנאשם את מכנסיו ואת תחתוניו ולבקשתו נגעה הקטינה באיבר מינו.

10. במחצית הראשונה של שנת 2020, לפני חודש מאי, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, הגיעה הקטינה יחד עם אביה אל בניין מגורי אביו של הנאשם, כשהם מצוידים באוכל שהתבקשו להעביר לאביו של הנאשם מסבתה של הקטינה. אותה העת התגורר הנאשם עם אביו.

הקטינה יצאה מן הרכב ואביה נשאר ברכב. הקטינה נכנסה אל בניין מגורי האב על מנת למסור את האוכל ופגשה בנאשם בחדר המדרגות.

אז, הנאשם הפשיל את מכנסיו ואת תחתוניו ולבקשתו נגעה הקטינה באיבר מינו. במקביל, לאחר שהוריד את מכנסיה ואת תחתוניה של הקטינה, נגע עם אצבעו בין שפתי איבר מינה ובפי הטבעת של הקטינה. בנוסף, ביקש הנאשם מהקטינה למצוץ את איבר מינו, אך היא סירבה. כן הורה הנאשם לקטינה להתיישב על המדרגות וצילם את איבר מינה החשוף.

11. סמוך לחג הפסח, בחודש אפריל 2020, אירחו הוריה של הקטינה בביתם החדש מספר בני משפחה ובהם הנאשם.

הנאשם נכנס אל חדר השירותים בבית וקרא לקטינה לבוא עמו. לאחר שהקטינה נכנסה אל חדר השירותים, הנאשם נעל את הדלת, חשף את איבר מינו בפני הקטינה והקטינה נגעה באיבר מינו של הנאשם, לבקשתו.

ראיות הצדדים לעונש:

12. מטעם המאשימה הוגשו טיעונים לעונש בכתב (התקבלו וסומנו עת/2). כן הוגשו גיליונות הרשעותיו הפליליות והתעבורתיות הקודמות של הנאשם (התקבלו במאוחד וסומנו עת/1). עוד במסגרת ראיותיה לעונש הפנתה המאשימה לתסקיר נפגעת העבירה שהוגש בעניינה של הקטינה.

13. מטעם הנאשם העיד אביו. בעדותו מסר האב, כי הוא גידל את שלושת ילדיו, בהם הנאשם, משנת 2010, לבדו וללא סיוע חיצוני. כן שיתף, כי הנאשם חווה משברים רגשיים עמוקים על רקע נסיבות חייו ובין היתר, גירושי הוריו ויחסה של אמו אליו. עקב משברים אלה עבר הנאשם טיפולים פסיכולוגיים ופסיכיאטריים. לדברי האב, הוא התמסר לטיפול בבנו ונלחם עבורו. כן לדבריו, הנאשם ילד חכם אשר לא מימש את הפוטנציאל שלו. האב הכיר בכך שבנו יקבל את עונשו בגין מעשיו. בעקבות האירועים נשוא כתב האישום והפגיעה המינית בתוך המשפחה, האב עזב לאחרונה את העיר בה מתגוררים בני משפחתו. האב הוסיף, כי הוא תומך כלכלית בנכדתו, בתו של הנאשם ויוסיף לדאוג לה.

כן הוגשו מטעם הנאשם טיעונים לעונש בכתב (התקבלו וסומנו עת/1) בצירוף פסיקה (התקבלה וסומנה עת/2).

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה לעונש:

14. במסגרת טיעוניה לעונש בכתב, הדגישה המאשימה את החומרה היתרה בעבירות המין במשפחה המיוחסות לנאשם, כמו גם במידת אשמו של הנאשם. על כן, סבורה המאשימה, כי יש להטיל על הנאשם עונש קשה וחמור שישקף את עקרון ההלימה הקבוע בתיקון 113 לחוק העונשין ויביא לידי ביטוי את העובדה שהמעשים בוצעו בקטינה במשך שלוש שנים, מאז היותה בת 7 בלבד.

15. המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים הנפגעים מביצוע עבירות מין כלפי קטינים ואשר עניינם, שלומם הפיזי והנפשי של קטינים, כבודם, ביטחונם, חירותם, פרטיותם והאוטונומיה שלהם על גופם. חומרת הפגיעה בערכים אלה מתעצמת נוכח העובדה שמדובר בקטינה וכאשר מקור הפגיעה מגיע מתוך התא המשפחתי, תוך ניצול חולשתם ותלותם. המאשימה הטעימה, כי הדברים נכונים גם אם על פי ההגדרה המשפטית, הנאשם, כבן דודה של אם הקטינה, אינו נכנס לגדרי "בן משפחה" לצורך ייחוס עבירת מין בתוך המשפחה. בהקשר זה הפנתה לפסיקה רלוונטית.

16. המאשימה הוסיפה, כי בצד העבירות הרבות בהן הורשע הנאשם קבוע עונש של 10 שנות מאסר. בהתאם לסעיף 355 לחוק העונשין, עונשו של מי שהורשע בעבירה זו לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שירשמו, להקל בעונשו. בכך ביטא המחוקק את עמדתו ביחס לחומרת המעשים ולענישה המחמירה שיש להטיל על מבצעייהם. בענייננו, כך לגישת המאשימה, אין הצדקה לסטות, או אף להתקרב לרף זה, מקום בו מדובר בעבירות רבות.

17. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה אחד הכולל את המעשים, אשר ביניהם קשר ענייני ואשר בוצעו באופן מתמשך ותדיר במשך תקופה ארוכה, כמתואר בכתב האישום המתוקן.
18. בהתייחס למדיניות הענישה הנהוגה, הפנתה המאשימה למקרים שנדונו בפסיקה ולענישה שהושתה במסגרתם, תוך שציינה את הצורך באבחון וביצוע התאמות והקשות בין הפסיקה אליה הפנתה לבין המקרה דנן.
19. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טענה המאשימה, כי הנאשם ביצע את המעשים כדי לספק את יצרו המיני והוא האחראי הבלעדי להם. מעובדות כתב האישום המתוקן לא ניתן לשלול, כי הנאשם תכן את צעדיו ומעשיו וידע כיצד ליצור התכנות לשהות ביחידות עם הקטינה. כן הדגישה, כי לא ניתן לטעון שמדובר במעידה חד פעמית, או באיבוד שליטה, היות והמעשים נמשכו על פני שלוש שנים.
20. עוד טענה, כי הנזק למתלוננות בעבירות מין הוא נזק טבוע. מעצם טבען וטיבן של העבירות, שבוצעו כנגד קטינה בחיק המשפחה, הרי שהנזק הפיזי והנפשי הצפוי להיגרם מביצוען הוא עצום. ביצוע עבירות מין חמורות בקטינה בגיל כה צעיר מותיר חותם ועלול להשפיע על אישיותה ועל תפיסת עולמה. בהקשר זה הפנתה לפסיקה רלוונטית.
21. באשר לנזק שנגרם בפועל, כמו גם הנזק העתידי שמטבע הדברים עדיין קשה לעמוד על טיבו, הפנתה המאשימה לתסקיר נפגעת העבירה. בתסקיר צוין, כי הנאשם החל לפגוע מינית בקטינה כבר מאז היותה בת 7. כן תוארו בתסקיר אופייה והתנהגותה המופנמת של הקטינה וכן השפעת המעמד המביך סביב הגשת התלונה, חשיפתה וההליך המשפטי. עוד תוארו הקשיים שחוזה הקטינה מול הסביבה החיצונית וחששותיה הרבים, כמו גם הקשיים שהיא חווה בביתה שלה. התסקיר כלל התייחסות גם לשינויים התנהגותיים ואינדיקציות שונות לחותם שהותירו מעשי הנאשם בקטינה. כן פורטו בתסקיר השלכות חשיפתה של קטינה כה צעירה לעולם מיני שאינו מותאם לגילה. כן התייחס התסקיר למקומה הרגשי הקשה של הקטינה ולסממנים המאפיינים פוסט טראומה כתוצאה מפגיעה מינית.
22. המאשימה הוסיפה, כי יש לתת את הדעת גם לשבר הגדול שנגרם במשפחתה הגרעינית של הקטינה והפגיעות שנגרמו לבני המשפחה הגרעינית וליחסים בתוך המשפחה הקרובה והמורחבת. בתסקיר מתוארת חוויה משפחתית מורכבת ביותר המדגישה עד כמה חמורה ולעיתים חסרת תקנה הפגיעה בתוך התא המשפחתי, בין אם הקרוב ביותר ובין אם המרוחק יותר, דבר המשפיע גם על מורכבות הטיפול והשיקום המשפחתי.
23. לטענת המאשימה, הנאשם ניצל לרעה את כוחו, מעמדו ויחסיו עם הקטינה. הנאשם חשף וניצל ילדה קטנה האמורה לחוש מוגנת ובטוחה לצד בני משפחתה הקרובה והמורחבת. כן ניצל את חוסר יכולתה האמיתית למנוע את המעשים, את העובדה שלא חשפה את מעשיו במשך התקופה, את גילה הצעיר ואת פערי הכוחות

ביניהם והכל לצורך סיפוק יצריו.

המאשימה הוסיפה, כי גם בסיומו של התסקיר נכתב כיצד הפגיעה בקטינה מהווה פגיעה בהתפתחות תקינה וניפוח אמונות יסוד בסיסיות של ילד בעולם.

24. לאור האמור, עתרה המאשימה לקבוע, כי מתחם העונש ההולם נע בין 7 ל- 9 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

25. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי מטבע הדברים, כל עונש שיוטל על הנאשם, יפגע בו. עם זאת, פגיעה זו לא תעלה על הפגיעה שפגע הנאשם בקטינה במעשיו ומכאן, שאין לתת לפגיעת העונש בנאשם מעמד בכורה.

26. המאשימה ציינה, כי הנאשם בן 21 שנים. חרף גילו הצעיר, הנאשם צבר לחובתו מספר רב של הרשעות. בהכרעת דין מיום 24.11.19 הורשע הנאשם בת"פ *** של בימ"ש השלום בנצרת, בעבירות של סחר בסמים וקשירת קשר לפשע וטרם נגזר דינו. כן לחובתו הרשעה מחודש אוקטובר שנת 2018 בגין עבירות לפי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א - 1981 ועבירות תעבורה, בכלל זה נהיגה בזמן פסילה. עוד לחובתו רישום ללא הרשעה משנת 2016 בבית המשפט לנוער בגין עבירות שונות ובהן, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, אלימות ורכוש וזאת במסגרת שלושה תיקים שונים שצורפו. במסגרת זו נדון הנאשם לצו דרכי טיפול. לטענת המאשימה, התנהלותו העבריינית המתמשכת של הנאשם מלמדת, כי הוא לא השכיל לנצל את ההזדמנות שהוענקה לו בבית המשפט לנוער.

27. המאשימה הוסיפה, כי היא אינה מתעלמת מכך שהנאשם הודה וחסך את הצורך בשמיעת העדים ובהם הקטינה. יחד עם זאת, טענה, כי אין לזקוף לזכות הנאשם בלבד את לקיחת האחריות. הודגש, כי אין כל אופק שיקומי, או אופק טיפולי בעניינו של הנאשם ואין הצדקה לסטייה ממתחם העונש ההולם. מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה קושי בלקיחת אחריות על מעשיו ובהתאמה, גם היעדר אמפתיה לנפגעת העבירה. המאשימה הפנתה להערכת שירות המבחן ולפיה, לנאשם נורמות התנהגות עברייניות וסנקציות פליליות לא הרתיעו אותו בעבר. הערכה זו ניתנה על בסיס היכרות ארוכה של שירות המבחן עם הנאשם במסגרת הליכים פליליים אחרים. במכלול הנסיבות המפורטות בתסקיר, שירות המבחן לא בא בכל המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם וצוין, כי רצוי שהנאשם יעבור טיפול בתחום עבירות המין בין כתלי בית הסוהר.

28. שיקול נוסף שיש להביא בחשבון בעת גזירת דינו של הנאשם הוא שיקול ההרתעה, הן הרתעת הנאשם עצמו והן הרתעת הרבים. בהקשר זה נטען, כי למרבה הצער, אין המדובר בתופעה נדירה והיא נחשפת פעמים רבות לאחר פגיעה מתמשכת, בדרכים כאלה ואחרות, בקרב מגזרים שונים, עדות שונות והרכבים משפחתיים שונים. במקרים רבים עסקינן בנאשמים נעדרי כל עבר פלילי המנצלים את כוחם ואת האפשרות הנוחה שמצאו להם כדי לפגוע בקטינים. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית.

29. לאור כל האמור, סבורה המאשימה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם במרכז מתחם העונש ההולם כפי הצעתה וזאת, בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי משמעותי לנפגעת העבירה.

30. בהשלמת טיעוניה לעונש בעל פה בדיון מיום 5.7.21 חזרה המאשימה על עמדתה העונשית, כפי טיעוניה בכתב. כן ציינה, כי גזר הדין בגין העבירות בהן הורשע הנאשם בת"פ נוסף צפוי להינתן ביום 14.7.21. עוד התייחסה לתסקיר המשלים שהוגש בעניינו של הנאשם וצינה, כי בתסקיר זה שב שירות המבחן ונמנע מלבוא בהמלצה טיפולית. בהקשר זה טענה, כי עדיין עסקינן בהבנה פורמלית של הנאשם בקשר להשלכות התנהגותו הפסולה על הקטינה, בצמצום ובהגנתיות מצד הנאשם. המאשימה הדגישה, כי מדובר בהתנהלות אופורטוניסטית, כשהקטינה סיפקה מענה לצרכיו המיניים של הנאשם. לאור האמור, שבה ועתרה לקבוע את העונש הראוי לנאשם במרכז מתחם העונש ההולם כפי הצעתה במסגרת טיעוניה הכתובים, בצירוף העונשים הנלווים להם עתרה. המאשימה הצהירה כי היא תמציא עדכון לבימ"ש לאחר יום 14.7.21, אז יינתן גזר הדין בעניינו של הנאשם בתיק האחר, כאמור.

צוין, כי הנאשם עצור מיום 3.1.21. כן הוגש עותק מהכרעת הדין מיום 24.11.2019 שניתנה בעניינו של הנאשם בתיק האחר, כפי שפורט לעיל.

טיעוני הנאשם לעונש:

31. במסגרת טיעונו לעונש בכתב, ציין ב"כ הנאשם, כי אין חולק שכתוצאה ממעשי הנאשם נפגעו ערכים מוגנים חשובים שעניינם כבודה של הקטינה, חירותה, האוטונומיה שלה וזכותה להגן על גופה ועל צנעתה.

32. לגישת ב"כ הנאשם, במקרה דנן יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד וזאת, בהתאם להוראת סעיף 40יג לחוק העונשין ול"מבחן הקשר ההדוק" שנקבע בפסיקה. בהקשר זה טען, כי כתב האישום המתוקן כולל סדרת עבירות שבוצעו בזמנים שונים, תוך פרק זמן קצר יחסית אשר נפרש על פני תקופה לא ממושכת. חרף העובדה שעסקינן במספר מקרים שהתרחשו בזירות שונות, בבית הקטינה ובבניין מגורי אביו של הנאשם, הרי שהקשר ביניהן הדוק עד כי הן מהוות אירוע אחד מתמשך, המקיים קשר ענייני וברור. כן הפנה לקביעות הפסיקה ולפיהן, יש להעניק פרשנות רחבה למונח "אירוע אחד". מכאן, שעל בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם אחד גם מקום בו עסקינן בריבוי עבירות שנפרשו על פני זמן, כללו מעשים שונים והתייחסו לקורבנות שונים ובמקומות שונים - בשונה מעניינו, ובלבד שקיים ביניהם "קשר ענייני ברור".

33. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נטען, כי מדובר במעשים שלא קדם להם תכנון מוקדם, אלא במעשים ספונטניים לחלוטין, שנעשו לעיתים רחוקות ובמשך תקופה שאינה ממושכת באופן משמעותי. כתב האישום המתוקן מלמד, כי האירועים התרחשו כאשר נוצר מפגש בין הקטינה לבין הנאשם, שהינו אקראי לחלוטין ולא יזום. הודגש, כי הנאשם לא הגיע לבית הקטינה מבלי שנתבקש לעשות כן, בעיקר בנסיבות משפחתיות, על אף שניתן לשער שהיה יכול לבקר בבית המשפחה באופן תדיר יותר, או לתאם מפגשים עם

הקטינה באופן יזום.

34. עוד נטען, כי אין להתעלם מהעובדה שמדובר בנאשם צעיר, כבן 21, אשר בחלק מהאירועים, שאירעו בין השנים 2018 - 2020, היה על סף קטינות. בהקשר זה הפנה לפסיקה בסוגיית "בגירים - צעירים", ולפיה, במקרים אלו יש לבכר את שיקולי הטיפול והשיקום על פני שיקולים אחרים, בדומה לעניינם של קטינים. צוין, כי אמנם במהלך השנים הפסיקה בסוגיה זו רוככה מעט, עד כדי ביטול הדוקטרינה, אולם בית המשפט העליון עמד על כך שיש לתת לכך ביטוי במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, המעניק משקל לגילו של הנאשם וזאת במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות. בהקשר זה הפנה לפסיקה רלוונטית.

35. ב"כ הנאשם הוסיף, כי עסקינן במעשים שאינם ברף הגבוה של העבירות בהן הורשע הנאשם, מקום בו מדובר במספר מקרים שהתאפיינו בנגיעה באיבר מינו של הנאשם, נגיעה באיבר מינה של הקטינה מעל בגדיה ומקרה אחר של נגיעה בין שפתי איבר מינה ובפי הטבעת של הקטינה, כל זאת במובחן ממעשי אינוס הבאים לידי ביטוי בהחדרת אצבעות ובקיום יחסי מין מלאים.

36. כן נטען, כי יש ליתן משקל לתדירות המקרים, אשר לא בוצעו לעיתים קרובות, בהפרשי זמן קצרים ובמקומות שונים. הודגש, כי המעשים לא נעשו תוך התאכזרות, או הפעלת אלימות קשה כלפי הקטינה. ב"כ הנאשם לא חלק על קיומו של נזק מסוים שנגרם לקטינה כתוצאה מביצוע העבירות, אולם לטעמו, אין המדובר בנזק עצום שאינו ניתן לריפוי באמצעות מענה טיפולי מתאים.

37. ב"כ הנאשם הוסיף והפנה למדיניות הענישה הנהוגה וציין בהקשר זה, כי קיים מנעד רחב של ענישה בעבירות מין. ב"כ הנאשם הפנה, בין היתר, אף לגזרי דין שניתנו על ידי בימ"ש זה וביקש ללמוד ממקרים אלו מכוח "קל וחומר". עוד הודגש כי מקום בו הנאשם הורשע בעבירה לפי סעיף 348(א) לחוק העונשין, הרי שהעונש שיושט עליו לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט "מטעמים מיוחדים שיירשמו" להקל בעונשו. בצד האמור צוין, כי בפסיקה נקבע, כי העונש המזערי יכול ויכלול בחובו גם מאסר מותנה. עם זאת, בהתאם להוראת סעיף 355(ב) לחוק העונשין, עונש המאסר לא יהא כולו על תנאי בהיעדר "טעמים מיוחדים". בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית.

ב"כ הנאשם הוסיף והפנה לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה אשר הושתה במסגרתה. בהקשר זה טען, כי עיון בפסיקה מלמד שישנה קשת רחבה של שיקולים המביאים לקביעת מתחמי העונש ההולמים וגזירת העונשים, כך שהענישה לעולם אינדיבידואלית היא. עוד נטען, כי בתי המשפט עמדו על ההבדלים הקיימים בין מקרה אחד למשנהו. אומנם העבירות בהן הורשע הנאשם יכולות שיהיו בעלות דמיון רב לעבירות מין אחרות העולות בפסיקה, אך נסיבות המעשה, נסיבות האירוע ונסיבות החיים של כל נאשם ונאשם לעולם לא יהיו זהות לחלוטין. לפיכך, על בית המשפט להשית ענישה אינדיבידואלית המתאימה לכל מקרה ומקרה בנסיבותיו.

38. אשר על כן, סבור ב"כ הנאשם כי ה עונש הראוי בנסיבות המקרה דנן עומד על 18 חודשי מאסר בפועל.
39. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, הדגיש ב"כ הנאשם כי עסקין בבחור צעיר כבן 21 שנים, נשוי ואב לתינוקת בת שנה וחצי. במועד ביצוע העבירות, אשר בוצעו, כאמור, בין השנים 2018 - 2020, היה הנאשם על גבול הקטינות. כפי שהודגש לעיל, הרי שבהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין ופסיקת בית המשפט העליון, יש ליתן משקל לגילו הצעיר של הנאשם במועד ביצוע העבירות וגילו כיום, אף לצורך קביעת עונשו בתוך מתחם העונש ההולם כפי שייקבע.
40. ב"כ הנאשם הוסיף והפנה למסקנות דו"ח ועדת דורנר ולפיהן, הכלא אינו מותאם לשמש אכסניה טיפולית - שיקומית וכי יש ליתן את הדעת לגילו הצעיר של הנאשם במועד ביצוע העבירות אשר היה על סף הקטינות ולפסיקת בית המשפט העליון ולפיה, בעניינם של נאשמים צעירים יש ליתן משקל נכבד לפוטנציאל השיקום.
41. ב"כ הנאשם הוסיף והדגיש, כי הנאשם נתון במעצר מאחורי סורג ובריה מאז יום 3.1.21, היינו במשך כחמישה חודשים ושווה בבית מעצר "קישון". צוין בהקשר זה כי כתוצאה מהיעדרותו של הנאשם, נקלעו בני משפחתו ובכלל זה רעייתו ובתו הקטינה למצוקה כלכלית של ממש, אשר ממילא הייתה קיימת עובר למעצרו, עד כי לא נותרה לרעייתו ברירה והיא נאלצה לעבור להתגורר בבית סבתו של הנאשם, יחד עם בתם הקטינה. בהקשר זה צוין כי מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הולדת בתו של הנאשם היוותה עבורו טריגר להתבגרות מואצת וללקיחת אחריות רבה יותר על התנהלותו.
- שירות המבחן אף ציין את מצבו הנפשי של הנאשם בבית הסוהר, הקשיים שחווה, והצורך בנטילת טיפול תרופתי.
42. הנאשם הבין את הפסול שבמעשיו, הודה ולקח אחריות מלאה, חסך מזמנו של בית המשפט שעה שוויתר על ניהול הליך משפטי אשר היה כרוך בימי דיונים ארוכים ורבים, שמיעת עדויות ולוגיסטיקה מורכבת נוכח מגפת הקורונה. ב"כ הנאשם הטעים והדגיש כי בהודאתו חסך הנאשם את הצורך בהעדת הקטינה בהינתן ההשלכות אשר עלולות לנבוע מחקירתה הנגדית של הקטינה בבית המשפט, נוכח גילה הצעיר. עוד הודגש, כי בהודאתו חסך הנאשם זמן שיפוטי רב ויקר וכי יש לראות בכך שיקול מהותי לקולא בעת גזירת דינו של הנאשם.
- ב"כ הנאשם עתר עוד, כי בית המשפט ייתן משקל ממשי לעובדה שהנאשם נטל אחריות על מעשיו ומביע רצון לחזור למוטב ואף עושה מאמצים לעשות כן. בהקשר זה צוין, כי מאמצי הנאשם לנסות לעלות על דרך הישר יכול ויקבלו את ביטויים שלא רק במסגרת תסקיר שירות המבחן, אלא מעשי הנאשם עצמם יעידו על כך. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, הביע חרטה על מעשיו וצער רב על ההשלכות שקמו מהם.
43. ב"כ הנאשם הפנה ליתרונות הגלומים בהסדרי טיעון ובהם סיום מהיר של ההליך, חסכון בעלויות המשפט,

ודאות בתוצאות ההליך, חסכון בזמן שיפוטי ויעילות. ב"כ הנאשם הלין על כי חדשות לבקרים נשכחים מטרות העל, חשיבות הסדרי הטיעון והחיסכון בזמן שיפוטי יקר הגלום באלה. בהקשר זה הודגש, כי יש לשקלל בגזרי דין אשר ניתנים על רקע הודאה וחסכון בזמן שיפוטי יקר שיקולים אלו לקולא וזאת לשם הבטחת אמון הנאשמים בבתי המשפט ובכלל לפיו, נאשם המודה וחוסך זמן שיפוטי יקר אכן זוכה להקלה בעונשו לעומת מי הבוחר לנהל את ההליך שלא לצורך. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית.

44. סיכומם של דברים, ב"כ הנאשם סבור, כי אין זה המקרה המתאים להחמיר בעונשו של הנאשם, או לחילופין לנקוט בעמדה מחמירה ולגלם את שיקול הרתעת הרבים בעת גזירת דינו של הנאשם דנן. בהקשר זה צוין, כי שיקולי ההרתעה רלוונטיים אך לשם קביעת עונשו של נאשם בתוך מתחם העונש ההולם שנקבע ולא ניתן לחרוג מכוחם ממתחם העונש ההולם. הוזכר, כי על פי פסיקת בתי המשפט ועל רקע דו"ח ועדת גולדברג, יש ליתן לשיקול "הרתעת הרבים" משקל נמוך עד אפסי, שמא שיקול זה יביא להחמרה בענישה.

לאור האמור, סבור ב"כ הנאשם, כי החמרה עם הנאשם דנן ללא התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מתנגשת עם עקרונותיו של תיקון 113 לחוק העונשין. שיקולי הענישה העומדים בפני בית המשפט בבואו לגזור את דינו של הנאשם הינם רבים ומגוונים ויש ליתן משקל של ממש לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, כפי שפורטו בהרחבה בעניינו של הנאשם דנן.

45. לאור כל האמור, עותר ב"כ הנאשם כי בית המשפט יאמץ את הענישה אשר הוצעה על ידי ההגנה בטיעוניה בצירוף רכיבי ענישה נוספים, הכוללים, בין היתר, מאסר מותנה ארוך ומרתיע.

46. בהשלמת טיעונו לעונש בעל פה בדיון מיום 5.7.21, הלין ב"כ הנאשם על כי המאשימה הפנתה בטיעוניה לעונש למקרים בהם הורשעו נאשמים בעבירות אינוס, בשונה מהמקרה דנן, מקום בו הנאשם הורשע בביצוע מעשים מגונים בלבד. ב"כ הנאשם הוסיף וציין, כי בהתאם לעמדתה העונשית של המאשימה, הרי שהיא עותרת להשית על הנאשם 8 שנות מאסר בפועל, תוך שהפנתה בטיעוניה הכתובים לפסיקה שהושתה במקרים בהם הורשעו נאשמים בעבירות אינוס, בשונה מהמקרה שבפנינו. מנגד, ב"כ הנאשם הפנה למקרים בהם הורשעו נאשמים בעבירות אינוס, בשונה מהמקרה דנן, ולמתחמי הענישה ההולמים שנקבעו במקרים אלו ולענישה אשר הושתה בסופו של יום במסגרתם וביקש ללמוד מכוח קל וחומר לעניינו. כן הפנה לפסיקה שצוינה בטיעונו לעונש בכתב ואף הגיש בפועל פסיקה רלוונטית, אשר התקבלה וסומנה ענ/2.

47. ב"כ הנאשם ציין, כי לדידו מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 15 - 36 חודשי מאסר בפועל. לטענת ב"כ הנאשם, יש למקם את העונש הראוי לנאשם בתחתית המתחם כפי הצעתו, מקום בו מתקיימות בעניינו של הנאשם נסיבות אישיות חריגות. בהקשר זה הדגיש את גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות וכיום, הקורות אותו בילדותו וכן נסיבות חייו הקשות.

ב"כ הנאשם ציין, כי אמנם התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם אינו חיובי, אך גם אינו שלילי. ב"כ הנאשם עתר כי

הענישה שתושת על הנאשם תאפשר לו בסופו של יום להספיק ולגדל את בתו הקטינה, כדי למנוע גרימת נזקים לקטינה נוכח היעדרותו של אביה.

48. ב"כ הנאשם מודע לנזק שנגרם לקטינה והנזק שעוד צפוי להיגרם לה, אך קיווה כי נזק זה לא יהיה משמעותי, כפי שמתרחש במקרים אחרים. בהקשר זה הודגש, כי הודאת הנאשם חסכה ראש וראשון את הצורך בשמיעת עדותה של הקטינה נפגעת העבירה, שעה שעדותה בבית המשפט עלולה הייתה להעצים את הנזק שנגרם לה.

49. עוד צוין, כי התיקונים שבוצעו בכתב האישום הם תולדה של הכרה וגילום קושי ראייתי שנתגלה. כתב האישום תוקן כך שנמחקו ממנו העבירות החמורות שיוחסו בתחילה. עוד צוין, כי בשל אופי העבירות שביצע הנאשם הרי שהוא סובל מהתנכלות בתוך בית הסוהר, שעה שלאחרונה על רקע זה, עצור אחר ניסה לשפוך עליו קומקום מים רותחים ואף קיים דו"ח חבלה בשב"ס על רקע זה. עוד צוין, כי לקטינה נפגעת העבירה בני משפחה עם רקע עברייני קשה, עובדה אשר גם לה השלכה על שהייתו של הנאשם בבית הסוהר.

50. באשר לתיק האחר המתנהל, כאמור, בעניינו של הנאשם ואשר צפוי להיגזר דינו ביום 14.7.2021, צוין ב"כ הנאשם, כי הכיוון בתיק זה היה חיובי והוא שאף לסיים את התיק בדרך של עונש מאסר שירוצה על דרך של עבודות שירות. התסקירים שהוגשו שם בעניינו של הנאשם היו חיוביים מאוד והוא היה בעיצומו של הליך שיקומי משמעותי תחת כנפי שירות המבחן, אך מקום בו הנאשם נעצר מאחורי סורג ובריאח מכוח ההליכים נשוא התיק דנן, הרי שהוא צפוי לעונש של מאסר בפועל בתיק האחר.

על אף שמדובר בשני תיקים שונים, עתר ב"כ הנאשם כי בית המשפט יראה את התמונה הכוללת וישקלל במסגרת שיקוליו בעת גזירת דינו של הנאשם בתיק דנן, את העונש שיושת עליו בתיק האחר. גם ב"כ הנאשם הצהיר כי הוא ימציא עדכון לבית המשפט לאחר יום 14.7.2021 בדבר גזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם לרבות הגשת עותק מכתב האישום, מהכרעת הדין ומגזר הדין נשוא התיק האחר.

51. בדבריו בפנינו הביע הנאשם צער ובושה בגין המעשים שביצע ועתר כי בית המשפט ייתן תקווה לו ולבתו הקטינה.

תסקירי שירות המבחן:

52. בתסקיר מיום 3.5.2021 צוין, בין היתר, כי הנאשם כבן 21 נשוי ואב לתינוקת בת שנה ו-5 חודשים ומזה כשלושה חודשים שוהה במעצר בגין העבירות דנן. טרם מעצרו התגורר הנאשם עם רעייתו ובתו ועבד במסעדה. באשר לתנאי מעצרו, הנאשם מסר כי הוא הועבר לכלא "קישון" בשל מידע מודיעיני אודות סכסוכים עם עצורים אחרים. בפני שירות המבחן שלל הנאשם סכסוכים פעילים והסביר את המידע המודיעיני כחלק מקשרים משפחתיים. הנאשם דיווח כי הוא סבל מקשיי שינה וחרדות במסגרת מעצרו, נבדק על ידי

פסיכיאטר וקיבל טיפול תרופתי. בעת הנוכחית, הוא שלל מצוקה סביב תנאי מעצרו ומסר על התייבבות במצבו הנפשי.

שירות המבחן פנה לגורמי הטיפול בשב"ס בבקשה לקבל אינפורמציה אודות התנהלות הנאשם ומצבו במעצר אולם טרם התקבל מידע מגורמים אלו.

53. במסגרת התסקיר הובאו נתונים אודות קורות חייו של הנאשם, נסיבותיו המשפחתיות והאישיות. הנאשם תיאר בצמצום בפני שירות המבחן את קשריו המשפחתיים ודיווח על קשרים תקינים עם בני המשפחה. הנאשם דיווח כי ישנו רקע פלילי בקרב בני משפחתו המורחבת, עימם קיים בעבר קשרים קרובים.

54. עוד עולה, כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד בפרויקט חינוך בלתי פורמלי, ללא תעודת בגרות, עבר מספר רב של מסגרות חינוכיות בהן עלו קשיים. הנאשם תיאר בעיות התנהגות בגינן הורחק ממסגרות לימוד. הנאשם לא גויס לשירות צבאי, דיווח כי לא רצה להתגייס ונמצא פטור.

55. עוד צוין, כי הנאשם נישא לפני שנתיים וכי לבני הזוג תינוקת. מאז מעצרו, רעייתו ובתו התגוררו בבית סבתו של הנאשם ולאחרונה עברו לדירה שכורה. הנאשם תיאר עצמו כאב מסור ומעורב ומסר, כי הולדת בתו היוותה טריגר להתבגרות מואצת וללקיחת אחריות רבה יותר על התנהלותו.

שירות המבחן שוחח טלפונית עם רעיית הנאשם. מדבריה עלה, כי מאז מעצרו היא חוותה קשיים כלכליים ועברה להתגורר עם סבתו של הנאשם. בשל קשיים שחוותה היא שבה ושכרה דירה עם בתם והיא נעזרת כלכלית בבני משפחה. שירות המבחן הבין, כי רעייתו של הנאשם מאמינה בחפותו ותומכת בו. רעייתו של הנאשם שיתפה, כי היא הגיעה לבקר את הנאשם יחד עם בתם התינוקת, אולם הילדה גילתה קושי לראות את אביה במסגרת ביקורים סגורים. בעת הנוכחית, מתארת רעיית הנאשם משבר אמון מול גורמי הרווחה והיא אינה מעוניינת להיעזר בהם.

56. באשר לתפקודו התעסוקתי, הנאשם עבד במפעלים ובתחום המסעדות ולרוב התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית. טרם מעצרו עבד במשך כשנה כטבח במסעדה, יחד עם אביו.

עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם לימד את שירות המבחן, כי תלוי כנגדו תיק מב"ד שעניינו חשד לעבירות סמים והפרת הוראה חוקית שבוצעו בחודש דצמבר 2020. עוד צוין, כי לחובת הנאשם הרשעה אחת שלא חלה עליה התיישנות, משנת 2018 ואשר עניינה הטרדה ופגיעה בפרטיות בגינה נדון, בין היתר, לתשלום פיצוי למתלוננת ולהתחייבות להימנע מעבירה.

57. הנאשם מוכר לשירות המבחן לנוער וטופל במסגרתם בין השנים 2013 - 2015. הנאשם לקח חלק בהליך טיפולי ממושך שכלל שיחות טיפוליות ומפגשים משותפים עם המסגרות החינוכיות שבהן למד ומסר דגימות שתי נקיות משרידי סמים. התרשמות גורמי הטיפול הייתה כי הנאשם בעל מוטיבציה גבוהה לשיקום והיענות לטיפול והעריכו, כי הוא מפיק תועלת מההליך הטיפולי במסגרתם.

מאז שנת 2020 ועד מעצרו הנוכחי, היה הנאשם בקשר עם שירות המבחן במסגרת התיק האחר. הוא שולב בקבוצה לעצורי בית, נעדר מחלק מהמפגשים בשל קיומם של דיונים משפטיים וכן בשל הולדת בתו בתקופה זו. הנאשם ביצע במהלך התקופה בדיקות שתן וכולן נמצאו נקיות משרידי סמים. במסגרת התיק האחר שולב הנאשם בחודש מרץ 2020 בקבוצה טיפולית בשירות המבחן המיועדת לצעירים עוברי חוק, במסגרת תקופת ניסיון. שירות המבחן התרשם משיתוף הפעולה של הנאשם, מיכולתו להיעזר בגורמי טיפול, להיענות לגורמי סמכות וממוטיבציה שנחווה ככנה לעבור הליך שיקום משמעותי. נוכח התרשמות שירות המבחן מריבוי צרכים עימם מתמודד הנאשם, המליץ שירות המבחן על הפניית הנאשם למסלול של בית משפט קהילתי, או לחילופין העמדת הנאשם בצו מבחן בפיקוח שירות המבחן. הנאשם השתתף בקבוצה האמורה עד למעצרו בתיק דנן ובתסקיר שהוגש לתיק האחר, חזר בו שירות המבחן מהמלצתו.

58. הנאשם הסביר את מעורבותו הפלילית החוזרת על רקע קשיים חברתיים עם גורמים שוליים בעת תקופת התבגרותו, כמו גם קושי להפעיל שיקול דעת בוגר. הנאשם הצביע על הולדת בתו כגורם מדרבן עבורו, על מנת לנהל אורח חיים תקין.

59. באשר לביצוע העבירות דנן, חרף הודאתו בבית המשפט, הנאשם הכחיש בפני שירות המבחן את ביצוע העבירות והסביר את הודאתו מסיבות משפטיות. מדברי הנאשם עלה כי נפגעת העבירה היא בתה של בת דודתו והסביר כי הגשת התלונה נעשתה על רקע סכסוך של הנאשם עם בעלה. בנסיבות אלו, הכחיש הנאשם כל קשר למתואר בכתב האישום המתוקן, עלה קושי בקבלת אחריות על ביצוע העבירות, כמו גם לגלות אמפתיה כלפי נפגעת העבירה.

בשל אופי העבירות, נערך בירור באשר להתפתחות הנאשם ודפוסיו המיניים. הוא תיאר התנהלות מינית נורמטיבית ושלל משיכה לקטינים או קטינות. הנאשם שלל צורך טיפולי בתחום המין. הנאשם חווה את שאלות שירות המבחן כחודרניות והתקשה לענות עליהן. לפיכך, עלה קושי להפיק את המידע הרלוונטי באשר להתנהלותו המינית של הנאשם ביחס לביצוע העבירות בקטינה.

60. בהערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, מהיכרות שירות המבחן עם הנאשם לאורך השנים, כאשר לקח חלק בטיפול בשירות המבחן למשך תקופה של כ- 10 חודשים וכחלק מליווי לאורך תקופה משמעותית על ידי שירות המבחן, עלתה התרשמות מצעיר מופנם אשר חווה חוסר יציבות במסגרת התא המשפחתי, חבר לחברה שולית והסתבך בפלילים. שירות המבחן התרשם, כי כאשר הנאשם נדרש להתמודדות עם מצבים מורכבים, הוא פועל באופן אימפולסיבי ובהתאם לנורמות התנהגות עברייניות. סנקציות עונשיות בעברו לא

הרתיעו את הנאשם מחזרה על ביצוע העבירות ונראה כי בשל הפנמת דפוסי התנהגות עבריינים, הוא עלול להגמיש את המציאות בהתאם לצרכיו גם בעתיד.

61. בהתייחס לגורמי הסיכוי לשיקום, שירות המבחן התרשם מקיומו של מערך תמיכה משפחתי המודע לביצוע העבירות ונכון לשמש מענה תמיכתי עבור הנאשם ובכלל זה אביו של הנאשם ורעייתו. לאורך הקשר עם שירות המבחן הוא התרשם מעקביות וממחויבות הנאשם למסגרת הטיפולית ולמסגרת התעסוקתית כחלק ממוטיבציה לתפקד באופן אחראי כאב וכמפרנס.

הנאשם שלל משיכה לקטניות וניכר העדר זיהוי של בעייתיות כלשהי מצידו בתחום המין. עמדה זו תואמת את הכחשת הנאשם בפני שירות המבחן את האירועים המתוארים בכתב האישום המתוקן וייחוס התלונה לנסיבות חיצוניות, הקשורות למשפחת הקטינה. נוכח הקושי של הנאשם לשתף פעולה בבירור אודות עולם התוכן המיני שלו, לא הופק המידע הנחוץ לשם בחינת הפנומנולוגיה של ביצוע העבירות.

62. בשקלול גורמי הסיכון לעבריינות אל מול גורמי הסיכוי לשיקום, וכאשר שירות המבחן שקלל את חומרת העבירות והכחשת הנאשם את ביצוען, ציין שירות המבחן כי אין באפשרותו להמליץ על חלופות ענישה, או שיקום במסגרת הקהילה. בפני שירות המבחן הנאשם ביטא השלמה עם תקופת המאסר לה הוא צפוי, על אף הקושי שביטא באשר למרחק מאשתו ומבתו. צוין, כי ככל שהנאשם יבטא נכונות להשתלב בהליך טיפולי, כי אז האופציה הטיפולית תבחן על ידי הגורמים הרלוונטיים בשב"ס.

63. בדיון מיום 1.6.21, לאחר קבלת התסקיר המקורי בעניינו של הנאשם ועל רקע האמור בו, ביררנו עם הנאשם את סוגיית הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן ולקחת האחריות על המעשים המפורטים במסגרתו. לאחר שניתנה שהות לב"כ הנאשם לשוחח עמו, ובמהלך הדיון כאמור, הבהירו ב"כ הנאשם והנאשם עצמו, כי הנאשם מודה בכל המיוחס לו בכתב האישום המתוקן ולוקח אחריות על המעשים שביצע, כמפורט בו. הנאשם הוסיף וציין, כי הדברים שמסר בפני שירות המבחן, כעולה מהתסקיר שהוגש, נאמרו בשל קושי להודות במעשים ולקחת אחריות בגינם, נוכח טיבם ומהותם, אולם חזר והדגיש, כי הוא ביצע את המעשים ולוקח אחריות על ביצועם, כאמור.

לאור האמור, עתר ב"כ הנאשם, כי יוגש תסקיר משלים ועדכני בעניינו של הנאשם. המאשימה לא התנגדה לבקשה האמורה, תוך שהבהירה, כי אין היא מתחייבת לקבל את המלצותיו. בנסיבות אלו, הורינו על הגשת תסקיר משלים מאת שירות המבחן, אשר יתייחס, בין היתר, למידת לקחת האחריות של הנאשם על ביצוע העבירות.

64. בתסקיר המשלים ביום 29.6.21 צוין, בין היתר, כי מעיון בגיליון רישומו הפלילי המעודכן של הנאשם עולה, כי לא נפתחו כנגדו תיקי מב"ד נוספים. מדיווח שהתקבל מאת גורמי הטיפול בבית מעצר "קישון" עולה, כי הנאשם עצור עד תום ההליכים. אין לחובתו דו"חות משמעת, או שלילת הטבות בתקופת שהייתו בבית המעצר. הנאשם ציין בפני הגורמים בשב"ס כי הוא זוכה לתמיכה משפחתית. כן מסר לגורמים אלו, כי צרך קנאביס באופן יום יומי ועל כן הוצעה לו האפשרות להשתלב בטיפול בתחום ההתמכרויות. דווח, כי הנאשם

סירב בטענה שהוא אינו זקוק לטיפול.

שירות המבחן שב ובחן עם הנאשם את התייחסותו לביצוע העבירות. בעת הנוכחית הנאשם הודה בפני שירות המבחן בביצוע והביע חרטה. הנאשם התקשה להעמיק ברקע ובמניעים שהובילו לביצוע העבירות ותיאר תחושות של בושה. הנאשם הביע הכרה בפגיעה שגרם לנפגעת העבירה והבנה פורמאלית באשר להשלכות האפשרויות של התנהגותו הפסולה על עתידה.

אף בעת הנוכחית, הנאשם שלל משיכה לקטניות ושלל אפשרות שנמשך לנפגעת העבירה. הנאשם שיער, כי ייתכן שביצוע העבירות קשור לירידה בפניות של בת זוגו לקשר מיני, עקב היריון ולידה. הנאשם זיהה במקביל הזדמנות לפרוק את דחפיו, תוך שהעריך, כי הקטינה לא מבינה את מהות מעשיו ולא הביעה את התנגדותה. הנאשם פירש זאת כהסכמה.

65. שירות המבחן ערך ניסיון נוסף לבחון האם ישנו קושי לשליטה בדחפים מיניים ו/או דחפים מוגברים מצד הנאשם. הנאשם שלל אפשרויות אלו, אם כי ניכר כי המידע שמסר אודות הרגליו המיניים הוכוון, בין היתר, לשימור תפיסתו העצמית כאדם בעל עולם מיני נורמטיבי ומכאן ששירות המבחן התקשה לשלול, או להעריך קיומם של דחפים מוגברים.

66. הנאשם דיווח, כי לאחר כל אחת מהתקיפות המתוארות בכתב האישום המתוקן, הוא חש אשמה ובושה אך שב לסורו, עד אשר באחת מהפעמים המתלוננת סירבה לדרישותיו. הנאשם מסר, כי אין אפשרות שיחזור על ביצוע עבירות דומות בעתיד. עוד הסביר, כי בתקופה המתוארת הוא נהג לצרוך קנאביס באופן יום יומי, דבר שלהערכתו ערפל את שיקול דעתו. שירות המבחן ציין, כי עמדותיו של הנאשם אופייניות למבצעי עבירות מין שלא השתלבו בהליך טיפולי להגברת מודעותם לטריגר הרגשי והמחשבות, להשפעת שימוש בחומרים מסירי עכבות ולשלבי התכנון של ביצוע עבירה.

באשר לאפשרות שילובו בטיפול במסגרת שב"ס, הנאשם שיתף, כי שוחח עם עו"ס מהמחלקה לטיפול בעברייני מין בכלא "חרמון" ונמסר לו, כי עליו להתחייב להליך טיפולי שאורכו כשנתיים. מדבריו עלה, כי לא יוותר על זכותו להתייצב בפני ועדת השחרורים לטובת השתלבות בטיפול מאחר שהוא סבור, כי הוא ימנע מהתנהגות דומה בעתיד אף במידה ולא ישתלב בטיפול, וכי הוא אינו מזהה את עצמו כבעל בעייתיות עמוקה בתחום המיני, חרף מעשיו הפסולים.

67. עלתה ההתרשמות, כי העבירות בוצעו על רקע התנהגות אופורטוניסטית כאשר הנאשם זיהה בקטינה מטרה נוחה לסיפוק צרכיו המיניים. לאור האמור בהתייחס לחומרת העבירות ולעמדותיו של הנאשם, שב ונמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה על חלופת ענישה או שיקום במסגרת הקהילה והציע, כי האופציה הטיפולית תבחן על ידי גורמי שב"ס, ככל הנאשם יבטא נכונות לכך.

תסקיר נפגעת העבירה:

68. בנסיבות העניין ולשם שמירה על פרטיות הקטינה, יובא אך בתמצית ובקליפת אגוז העולה מתסקיר זה.

69. בתסקיר צוין, בין היתר, כי הקטינה נפגעה מינית על ידי הנאשם, בן דודה של אמה, מאז היותה בת 7 שנים ועד הגיעה לגיל 10, כאשר מדובר בפוגע המבוגר ממנה בתשע שנים, בן משפחה קרוב אשר ניפץ את אמונה של ילדה תמימה בגיל החביון, כי יש מקום בטוח וכי יש לבטוח באנשים מקרבה ראשונה ושנייה.

למעשה, כל האמונות הראשוניות והבסיסיות התורמות להתפתחות ילדים ומאפשרות התפתחות בצורה תקינה, תוך פיתוח אמונות יסוד באשר לקיום בעולם הזה ובאשר ליחסים בין בני אדם, התנפצו בשלב התפתחותי קריטי וראשוני. ההתרשמות היא, כי נפגעת העבירה ומשפחתה יצטרכו לעבור כברת דרך ארוכה ומשמעותית בטיפול, שיהיה כרוך במהמורות ובמורכבויות רבות. ניכר, כי יש מקום ליתן לקטינה תשומת לב רבה ומזור נפשי על מנת להחזיר לה את החינוניות ושמחת החיים שהיו מנת חלקה עד הפגיעה.

נראה, כי הענישה יכולה להוות נדבך משמעותי ביצירת מובחנות וסדר בדינמיקה המשפחתית, כמו גם תעניק לנפגעת העבירה תחושה של מקום בטוח והזדמנות להתחיל במסע ההחלמה, אם תדע כי יפחת הסיכון לפגיעה נוספת של הנאשם בה.

דין והכרעה

70. כאמור, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן שעניינו, מעשים מגונים בקטינה (ריבוי מקרים). אינני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצע הנאשם ודי לי בהקשר זה אם אפנה לעובדות כתב האישום המתוקן, אשר פורטו לעיל ואשר מדברות הן בעד עצמן.

71. במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד, או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראו בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13).

72. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה

נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

73. בפסיקה נקבע, כי מקום בו עסקין במספר עבירות אשר ביניהן קשר ענייני הדוק ואשר ניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת, הרי שאלה ייחשבו לאירוע אחד (ראו ע"פ 4910/13 **אחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14), ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' יוסף דלאל** (3.9.15)).

עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מעלה, כי העבירה בה הורשע הנאשם מגלמת בחובה ריבוי אירועים בהן ביצע הנאשם מעשים מגוונים בקטינה, בתה של בת דודתו, החל מאמצע חודש נובמבר שנת 2017, עת הייתה הקטינה כבת 7 שנים ועד למחצית הראשונה של שנת 2020. את המעשים ביצע הנאשם במועדים שונים שרובם אינם ידועים במדויק. בחינת הנסיבות בהן בוצעו המעשים, טיבן והרקע לביצוען מלמד, כי אלה בוצעו בקטינה בעת מפגשים משפחתיים, במהלך ביקורי הנאשם בביתה הקטינה או בעת הגעת הקטינה לבית אביו של הנאשם, כשהמעשים דומים בעיקרם, תוך ביצוע פעולות דומות ובנסיבות דומות. לאור האמור, הרי שמתקיים בין מקרים אלה קשר פנימי, ענייני, הדוק ומתמשך. בנסיבות אלו, הרי שעסקין באירוע אחד, בזיקה לדרישות הפסיקה בהקשר זה. בהתאמה, הרי שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד למכלול מעשי הנאשם.

יצוין, כי אף ב"כ הצדדים הציעו בטיעוניהם לעונש מתחם עונש הולם אחד למכלול מעשי הנאשם ולפיכך, ומן ההנמקות שפורטו לעיל, אלך אף אני בדרכם.

קביעת מתחם העונש ההולם

74. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

75. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם עניינם שמירה על כבודו, שלומו, נפשו וצנעת הפרט של אדם. כן נפגע ערך חברתי מוגן נוסף שעניינו, שמירה על האוטונומיה של האדם ומניעת הפגיעה בה. באשר לאלה, יפים הדברים שנקבעו בע"פ 6877/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.6.12), וכדלקמן:

" לכל אישה זכות על גופה. זכות לכבוד. זכות לחירות. אין לאף אחד את הזכות ליטול כל אלה ממנה... בדומה נקבע על-ידי השופטת (בדימוס) א' פרוקצ'יה בע"פ 9994/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** ([פורסם בנבו], 11.8.2008):
"הניצול המיני של הזולת בדרך של כפייה, או תוך אי התחשבות בהעדר הסכמה הוא

אחת התופעות הקשות והפוגעניות ביותר בביטחוננו הגופני והנפשי של הפרט, ובשלום הציבור ככלל. הפגיעה המינית העבריינית פולשת לגופו ולנפשו של הקרבן, והורסת בו חלקה טובה. היא מבזה את עצמיותו, ופוגעת באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת של גופו. היא משקפת את השתלטות החזק והברוטאלי על החלש וחסר האונים. היא מצריכה התערבות ממשית של מערכות החוק והמשפט כדי להגן על קרבנות עבריינות המין בפועל ובפוטנציה".

באשר לעבירה שעניינה מעשים מגונים, בע"פ 6269/99 אברהם כהן נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(2) 496 נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"מקור האיסור הפלילי לבצע מעשה מגונה בצורך להגן על שלמות גופו, צנעת פרטיותו וכבודו של האדם. זכותו של אדם באשר הוא להגנה מפני פגיעה בגופו ובכבודו, כמו גם זכותו לפרטיות ולצנעת חייו הוכרו כזכויות יסוד בסעיפים 2 ו- 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.....ערך ההגנה על זכותו של אדם לצנעת גופו עומד גם ברקע האיסור הפלילי על ביצוע מעשה מגונה והוא נושא ממד רב - משקל נוכח הפגיעה הכרוכה בו בזכות יסוד של הנפגע להגנה על גופו ועל כבודו....".

76. בשים לב למעשים שביצע הנאשם, טיבם, מהותם ואופיים, כמו גם בשים לב לעובדה, כי במעשיו פגע הנאשם בקרובת משפחתו, בהיותה קטינה רכה בשנים, החל מהיותה כבת 7 שנים ועל פני פרק זמן של כשלוש שנים, הרי שמתבקשת המסקנה, כי במעשיו, פגע הנאשם באופן משמעותי, ממשי ומוחשי בערכים חברתיים מוגנים אלו.

77. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הרי שהנאשם ביצע עבירות מין בקטינה, קרובת משפחתו, במשך כשלוש שנים, החל מאמצע חודש נובמבר שנת 2017 ועד למחצית הראשונה של שנת 2020. המעשים בוצעו במהלך מפגשים משפחתיים, בהזדמנויות שונות בהן הגיע הנאשם לבית הקטינה, או כאשר הקטינה הגיעה לבית מגורי אבי הנאשם ובאחד המקרים, אף במהלך חופשה משפחתית.

בכתב האישום המתוקן מפורטים מקרים ספציפיים, אשר מועדיהם של מרביתם אינם ידועים במדויק. כפי שפורט בהרחבה לעיל, במסגרת מקרים אלה, ניצל הנאשם את שהייתו ביחידות עם הקטינה וביצע בה את המעשים המיניים, כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן אשר פורטו בהרחבה לעיל.

מהאמור עולה, כי עסקין בריבוי מקרים בהם ביצע הנאשם בקטינה מעשים מגונים, במשך תקופה ממושכת אשר נפרשה על פני כשלוש שנים, בהיות הקטינה כבת 7 - 10 שנים. נוכח טיב המעשים, אופיים ונסיבות ביצועם כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, הרי שעסקין במעשים המגלמים בחובם חומרה של ממש.

78. כאמור, חומרה יתרה טמונה בגילה הצעיר של נפגעת העבירה בעת ביצוע העבירות. הנאשם ביצע את

המעשים בקטינה, בהיותה צעירה ממנו בשנים רבות, וניצל את חולשתה בהינתן קטינותה, חולשה אשר הינה אינהרנטית בנסיבות כגון דא.

מימד נוסף של חומרה טמון בעובדה, כי המתלוננת הינה קרובת משפחתו של הנאשם, בתה של בת דודתו. הנאשם ניצל את זמינותה של הקטינה, במהלך מפגשים משפחתיים, בהזדמנויות שונות בהן הגיע לביתה, או בהגיעה לבית אביו.

יתרה מזו, הנאשם ביצע את המעשים במתלוננת תוך ניצול מערכת היחסים ששררה בין משפחתו לבין משפחת הקטינה. הנאשם ניצל את אמונה של הקטינה בו ופגע בה באופן חמור.

חומרה יתרה גלומה גם בעובדה, כי המעשים בוצעו בבית הקטינה, בבניין מגורי אבי הנאשם ובמהלך חופשה משפחתית וזאת, בעת שבני משפחה אחרים שהו בקרבת מקום. הנאשם ניצל את ההזדמנויות בהן שהה ביחידות עם הקטינה ופגע בה, בין היתר, בתוך ביתה, או בבית אביו. מקומות אלו היו אמורים להיות מוגנים ובטוחים עבור הקטינה, שם הייתה אמורה להרגיש בטחון ורוגע. תחת זאת הפכו מקומות אלו למקומות בהן נפגעה הקטינה, ובוצעו בה מעשים מיניים לאורך זמן.

79. באשר לנזקים שנגרמו כתוצאה מהעבירות, הרי שאין חולק, כי ביצוע עבירות מין בקטינה בגיל צעיר, מותיר ויותר חותם בל יימחה בנפשה וישפיע על עיצוב אישיותה ותפיסת עולמה לעתיד לבוא. בהקשר זה יפים הדברים שנאמרו בע"פ 6092/10 פלוני נ' מדינת ישראל (18.7.12) וכדלקמן:

"אמנם עבירות מין מסבות נזק, פיזי ונפשי, לכלל הנפגעים והנפגעות, אך אין ספק שפגיעה מינית בגיל צעיר יש בה כדי להשפיע בצורה קשה ומקיפה יותר על אישיותו של הנפגע ועל עולמה הפנימי של הנפגעת. אל לנו לשכוח כי בשלב זה בחייו של הפרט יש למרבית החוויות שהוא נחשף להן פוטנציאל לגבש ולעצב עוד נדבך ועוד פן באישיותו המתפתחת, והדברים הם בבחינת מקל וחומר כאשר החשיפה היא לחוויות טראומטיות ואלימות, כדוגמת תקיפה מינית".

80. כך ראוי להפנות לעולה מתסקיר נפגעת העבירה שהוגש בעניינה של הקטינה, באשר לנזקים שנגרמו לה בעטיים של מעשי הנאשם, כפי שפורט לעיל.

בתסקיר פורטו השלכות הפגיעה המינית על הקטינה מהבחינה הרגשית והלימודית, כמו גם השלכותיה על המערכת המשפחתית כולה. כן תוארו תסמינים פוסט טראומטיים מהם סובלת הקטינה כתוצאה מהפגיעה. צוין, כי בשלב זה הפרוגנוזה הטיפולית הינה מאוד מורכבת וספק אם הטיפול יצליח לאחות את כל הסדקים והקרעים שנוצרו במשפחה בעקבות האירועים נשוא כתב האישום המתוקן.

81. מאידך, יצוין, כי מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי מעשי הנאשם אינם פרי תכנון מוקדם במשמעותו המובהקת של זה ואולם, לא ניתן להתעלם מאופן השתלשלות האירועים ושעה שבכל רגע נתון, יכול היה הנאשם להפסיק את המעשים ואת פגיעתו בקטינה. כן אין להתעלם מכך שעל פי המתואר, בכל אחד מהמקרים, הנאשם הוא זה שקרא לקטינה לגשת ולשהות עמו ביחידות, אז ביצע בה את המעשים.

לכך ראוי להוסיף את העובדה, כי המעשים בוצעו על פני פרק זמן של כשלוש שנים, בהזדמנויות ובמועדים שונים, ומכאן, שאין עסקינן במעידה בודדת וחד פעמית, אלא בפגיעה חוזרת ונשנית שפגע הנאשם בקטינה.

82. עוד ראוי לציין, כי מעשי הנאשם לא התאפיינו בהפעלת כוח משמעותי, או בנקיטה באלימות פיזית, זאת מבלי להקל ראש במהות המעשים, בחומרה הגלומה בהם ובהיותם ראויים לכל גנאי.

83. כן ראוי לציין, כי המעשים בוצעו במלואם על ידי הנאשם וכי הוא אחראי באופן מלא לביצועם. כן נציין בהקשר זה, כי הנאשם הינו בוגר ובר דעת.

בהקשר זה שומה עלינו להתייחס לטיעוני ב"כ הנאשם ולפיהם, הנאשם החל בביצוע המעשים בהיותו קרוב לגיל הקטינות, לאחר שמלאו לו 18 שנים. כך טען, כי יש להתייחס לנאשם כאל "בגיר- צעיר" וליתן משקל מכריע לשיקולי השיקום והטיפול בעניינו, בדומה לעניינם של קטינים.

לא נעלם מעיני גילו הצעיר של הנאשם. עם זאת, המעשים כולם בוצעו בהיות הנאשם בגיר, על פני פרק זמן ממושך של כשלוש שנים, כאשר אין חולק, כי הוא הבין היטב את משמעות מעשיו והשלכותיהם ויכול היה בכל שלב להימנע מעשייתם, בזיקה להשתלשלות האירועים, כמתואר בכתב האישום המתוקן.

באשר לגילו הצעיר של הנאשם והאופן בו ראוי להתייחס אליו ולשקללו בעת גזירת דינו של הנאשם, ראוי להפנות לדברים שנקבעו בע"פ 6961/17 **אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל** (7.3.18), וכדלקמן:

"אין לקבל את טענתו של ב"כ המערער על כך שהמערער משתייך לקטגוריה של "בגיר-צעיר". כבר אמרנו ושבנו ואמרנו (ע"פ 452/14 דבוש נ' מ"י [פורסם בנבו] (3.4.2014)), כי החוק מגדיר "קטין" כ"מי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים..." (סעיף 1 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971). סעיף 3 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962 - כותרתו "קטינות ובגירות" - קובע כך: "אדם שלא מלאו לו 18 שנה הוא קטין; אדם שמלאו לו 18 שנה הוא בגיר". עינינו הרואות, החוק אינו מגדיר "בגיר-צעיר" כקטגוריה נפרדת; החוק גם אינו מותיר מקום לבית המשפט לעשות כן.

תוספת של קטגוריה פסיקתית ("בגיר-צעיר"), גורעת מתוקפו של הסיווג הסטטוטורי ("קטין" מזה ו"בגיר" מזה, כשגיל 18 שנה הוא קו פרשת-המים). אך לא אלמן ישראל.

קיימת חובת תסקיר בטרם שליחתו למאסר של נאשם עד גיל 21; גילו של נאשם יכול שיהיה שיקול בקביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ט(6) לחוק העונשין, התשל"ז-1977), כמו גם בגזירת העונש המתאים (סעיף 40יא(1) לחוק). הנה כי כן, שיקול הדעת מסור לבית המשפט לעשות כחוכמתו בענישת נאשם, להתחשב גם בגילו, אך זאת מבלי צורך בקטגוריה פסיקתית נוספת, שעלולה לטשטש את הקלסיפיקציה הסטטוטורית".

84. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הרי שבפסיקה נקבע זה מכבר, כי על הענישה בעבירות מין כלפי קטינים להלום את חומרת המעשים, את פגיעתם הקשה ואת סלידת הציבור ממעשים כגון אלה. לעניין זה יפים הדברים שנאמרו בע"פ 6690/07 פלוני נ' מדינת ישראל (10.3.08) וכדלקמן:

"על החומרה שיש בעבירות-מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקרבן קטין או קטינה, דומה כי אין צורך להכביר מילים. חילול כבוד האדם של הקרבן, ניצול התמימות, האמון, חוסר האונים ואי היכולת להתנגד באופן משמעותי שמאפיינים פעמים רבות קרבנות עבירה קטינים, ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצלקות הנפשיות העמוקות הנחרתות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף במסגרות החיים השונות, הזוגיות, החברתיות, האישיות ואחרות - כל אלה הם אך מקצת הטעמים לחומרתן היתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים. הגנה על שלומם של קטינים, על שלמות גופם ונפשם הינה אינטרס חברתי מוגן על ידי דיני העונשין. על העונש הנגזר במקרים שעניינם לשקף את ההגנה על כבודם, גופם ונפשם של קטינים וקטינות ולהרחיק מן הציבור את אלו מהם נשקף להם סיכון. על העונש לשקף את הסלידה מן המעשים, את הוקעתם, ולשלוח מסר מרתיע לעברין שעניינו נידון ולציבור העבריינים בכוח".

ראו בהקשר זה גם הדברים שנקבעו בע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל (27.8.14), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"הפגיעה שמסבות עבירות אלו לנפשם של הקטינים, לביטחונם ולשלמות גופם, היא חמורה, ויש להוקיע אותה. עונשים בעבירות אלו צריכים להלום את חומרת המעשים ופגיעתם".

85. בע"פ 3659/13 פלוני נ' מדינת ישראל (24.3.14) נדון עניינו של מערער שהורשע בעבירה של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים (ריבוי מקרים) והוטלו עליו, בין היתר, 36 חודשי מאסר בפועל. המערער, יליד שנת 1945, התגורר בשכנות למשפחתה של הקטינה, בהיותה בת 5 - 7 שנים. במסגרת יחסי השכנות בין המשפחות נהגה אמה של הקטינה להשאירה עם המערער ועם רעייתו בעת שהיא שהתה בעבודתה. בהזדמנויות שונות, בעת שהמערער שהה עם המתלוננת בביתו או בביתה, הוא ביצע בה מעשים מגונים בכך שהיה מוריד את בגדיה, מפשיל את מכנסיו ותחתוניו, מתחכך בישבנה באמצעות איבר מינו

ומלקק את איבר מינה. לאחר מכן, נהג המערער להזהיר את המתלוננת לבל תספר על כך לאמה. ערעורו על חומרת עונשו נדחה.

86. בע"פ 5484/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (19.4.12) נדון עניינו של מערער שהורשע בביצוע מעשה מגונה בבן משפחה קטין (ריבוי אירועים) והוטלו עליו, בין היתר, 48 חודשי מאסר בפועל. המערער היה נשוי לאמה של הקטינה וביצע בקטינה מעשים מגונים מהיותה בת 6 שנים ועד היותה בת 15 שנים, אז עזבה את הבית ועברה ללמוד בפנימייה. המערער נהג להכניס את ידו מתחת לחולצתה של הקטינה וללטף את חזה, ובמספר מקרים הכניס את ידו למכנסיה וליטף את איבר מינה. בכמה הזדמנויות חיכך את גופו בגופה של הקטינה ואף נישקה על פיה, תוך החדרת לשונו. ערעורו על חומרת עונשו נדחה, תוך שבית המשפט הדגיש, כי העונש משקף היטב את חומרת מעשי המערער ואת התקופה הממושכת במהלכה פגע בקטינה, ילדה קטנה שעל בטחונה היה מופקד כאביה החורג באותן שנים, ואף נוטה לקולא.

87. בע"פ 980/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.9.10) נדון עניינו של נאשם שהורשע בביצוע מעשים מגונים בקטינה כבת 15 שנים, איומים והטרדה מינית. על הנאשם הושתו, בין היתר, 36 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם על חומרת העונש תוך שקבע, כי עונשו אינו חורג מהענישה הנהוגה בעבירות מסוג זה.

88. בע"פ 4731/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.10.19) נדון עניינו של נאשם שהורשע בריבוי עבירות של מעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 14 שנים. כן צורף תיק נוסף בו הורשע הנאשם בעבירות של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין וניסיון לצריכת חומרי תועבה. העבירות בוצעו כ-10 שנים עובר להגשת כתב האישום, עת היה המתלונן כבן 8 שנים. במספר הזדמנויות הזמין המערער את המתלונן לביתו לאחר שעות הלימודים על מנת לצפות בסרטים ובטלוויזיה ובמהלך הצפייה ליטף אותו, נגע בגבו ובאיבר מינו באמצעות מכשיר מסאז' רוטט מעל לבגדיו, לפרק זמן ממושך. בהזדמנות אחת נגע המערער באיבר מינו של המתלונן מעל לבגדיו, הוריד את מכנסיו ואת תחתוניו של המתלונן, התכופף לעבר איבר מינו וליקקו למשך כחצי דקה. על המערער הושתו 24 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה.

89. בע"פ 2470/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.10.15) נדון עניינו של מערער שהורשע בביצוע מעשים מגונים בנסיבות אינוס (ריבוי מקרים) באחייניתו בת ה-7 שנים. בעת שהמתלוננת התארכה בביתו, הנאשם עיסה את גופה, הכניס את ידיו מתחת למכנסיה ועיסה את ירכנה בכוח. כמו כן, הנאשם קילח את המתלוננת, למרות שביקשה להתקלח לבד, ושפשף בחוזקה בספוגית את ירכנה ואת איבר מינה. בהזדמנויות אחרות נישק המערער את המתלוננת ודחף את לשונו לפיה. על המערער הוטלו, בין היתר, 20 חודשי מאסר בפועל. ערעורו על חומרת עונשו נדחה, תוך שנקבע, כי עונשו אינו סוטה מרמת הענישה המקובלת ואף נוטה לקולא.

90. המאשימה הפנתה לע"פ 1987/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.6.19), שם נדון עניינו של מערער שהורשע בביצוע עבירות מין באחייניתו, מאז הייתה בת 8-9 ועד שמלאו לה 14-15. המעשים בוצעו בחמישה מקרים,

כאשר באחד מהם החדיר המערער את אצבעותיו לאיבר מינה של הקטינה. על המערער, נעדר עבר פלילי, הוטלו, בין היתר, 7 שנות מאסר בפועל. ערעורו על חומרת עושו נדחה. המאשימה טענה, כי אמנם כתב האישום המתוקן בענייננו אינו כולל החדרת אצבעות לתוך איבר המין, אולם כולל מקרים רבים שבוצעו במשך שלוש שנים, חלקם חמורים ביותר וכוללים גם מגע בין שפתי איבר המין.

91. כן הפנתה לע"פ 3934/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.2.13), שם נדחה ערעורו של מערער שהורשע בביצוע מעשים מגונים בנסיבות אינוס בבתו הקטינה, בשש הזדמנויות שונות. המערער חיך בקטינה את איבר מינו, נגע באיבר מינה והביאה לגעת באיבר מינו. על המערער הושתו, בין היתר, 8 שנות מאסר בפועל.

92. כן הפנתה לע"פ 5303/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (27.2.14), שם נדון עניינו של מערער שנדון ל-8 שנות מאסר בפועל בגין הרשעתו בעבירות של אינוס (החדרת שתי אצבעות), ניסיון אינוס, מעשים מגונים, איומים והדחה בחקירה. מדובר במעשים קשים שביצע בבתה בת ה-18 של בת זוגו, עמה התגורר, במסגרת אירוע אחד. על המערער, נעדר עבר פלילי, הוטלו, בין היתר, 9 שנות מאסר בפועל. לטענת המאשימה, גם ממקרה זה ניתן להקיש לענייננו, תוך עריכת ההבחנות הנדרשות, מקום בו בעניינו מדובר בפגיעה ארוכה ומתמשכת בקטינה צעירה ביותר, אף שהנאשם הורשע במעשים מגונים בלבד ולא בעבירת אינוס.

93. ב"כ הנאשם הפנה לתפ"ח (נצ') 34662-09-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.1.21), שם הורשע הנאשם בעבירות של אינוס ומעשה מגונה (מספר מקרים) באחייתו, שהייתה כבת 13 שנים. הנאשם נהג לגעת בקטינה, בהסכמתה, בכל חלקי גופה מתחת לבגדיה - בחזה, בישבנה ובאיבר מינה. במקרה אחד החדיר את אצבעו לאיבר מינה, בהסכמתה. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, תוך סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

94. כן הפנה לתפ"ח (נצ') 32317-01-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (13.10.20), שם הורשע הנאשם בעבירות של אינוס ותקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות (מספר מקרים). על הנאשם הוטלו, בין היתר, 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, תוך סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

95. כן הפנה לתפ"פ (ב"ש) 48729-01-16 **מדינת ישראל נ' שמש** (24.1.17), שם הורשע הנאשם, מורה ומחנך בבית ספר, בביצוע מעשים מגונים בתלמידיו הקטינים, במסגרת שלושה אישומים שונים. בית המשפט המחוזי קבע, כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מהאישומים נע בין 2 - 4 שנות מאסר בפועל והטיל על הנאשם, בין היתר, 36 חודשי מאסר בפועל.

96. כן הפנה לתפ"ח (נצ') 61742-03-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.5.18), שם הורשע הנאשם בביצוע עבירות מין בבתו החורגת במשך כארבע שנים, מאז היותה בת 11 שנים. בגין מעשיו הורשע הנאשם בעבירות של מעשה מגונה בנסיבות אינוס במשפחה (מקרים רבים מאוד), הדחה בחקירה בנסיבות מחמירות ותקיפה בנסיבות מחמירות (מספר מקרים). נקבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין 45 חודשי מאסר לבין 5.5 שנות

מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 4.5 שנות מאסר בפועל. כן הופעל, במצטבר, מאסר מותנה בן 5 חודשים שהיה תלוי ועומד כנגד הנאשם, כך שהוטל עליו לרצות סה"כ 59 חודשי מאסר בפועל.

97. כן הפנה לע"פ 8203/11 פלוני נ' מדינת ישראל (9.9.12), שם נדון עניינו של מערער שהורשע באינוס קרובת משפחתו, קטינה שטרם מלאו לה 14 שנים ובביצוע מעשים מגונים באותה קטינה לאורך תקופה. המערער חיכך את איבר מינו באיבר מינה של הקטינה בעודם לבושים ובמקרה אחד החדיר את אצבעותיו לאיבר מינה. על המערער הוטלו, בין היתר, 5 שנות מאסר בפועל. ערעור המערער על חומרת עונשו וערעור המדינה על קולת העונש נדחו.

98. בשים לב למהות העבירות בהן עסקין, עלינו לתת את הדעת להוראת סעיף 355(א) לחוק העונשין, הקובע עונש מזערי וכדלקמן:

"355. (א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 345, 348(א), (ב) או (ג1), או 351(א), (ב) או (ג1) או (2), לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו. (ב) עונש מאסר לפי סעיף קטן (א) לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי".

מהאמור לעיל עולה, כי מקום בו הנאשם הורשע בעבירה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב1) ו-345(א1) לחוק העונשין, כפי המקרה דנן, הרי שהעונש שיושת עליו, לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט מ"טעמים מיוחדים שיירשמו", להקל בעונשו. שעה שהעונש המרבי הקבוע בחוק בגין העבירה בה הורשע הנאשם, בזיקה לנסיבות ביצועה, עומד על 10 שנות מאסר בפועל, הרי שהעונש המזערי בגינה עומד על 30 חודשי מאסר.

99. בע"פ 1867/00 מדינת ישראל נ' אבי גוטמן (27.6.00) דן בית המשפט העליון בהוראות סעיף 355(א) לחוק העונשין, הקובעות, בין היתר, כאמור, עונש מזערי בגין העבירה בה הורשע הנאשם. בית המשפט העליון קבע, כי בהוראה בדבר עונש מזערי בהתאם לסעיף 355 לחוק העונשין, נקט המחוקק לשון כללית בדברו על ענישת מינימום שלא תפחת משיעור מסוים מהעונש המרבי שיוחד לעבירה בסעיף החוק המתאים לה, אולם החוק אינו מדבר על עונש מינימום שעניינו מאסר בפועל דווקא.

כך צוין עוד, כי העונש המרבי הקבוע לצד העבירה מדבר במאסר, וקביעה זו מאפשרת גם היא הן הטלת מאסר בפועל והן הטלת מאסר על תנאי, על פי שיקול דעתו של בית המשפט הדן בעניין. כן קבע, כי ניסוחו הכללי של סעיף 355 הנ"ל, על רקע העיקרון הנוהג ולפיו, משמדובר בעונש מאסר, גם מאסר על תנאי משמע, מצביע על כך שגם לעניין עונשי מינימום יש ליישם את אותו עיקרון. מאחר שהעונש המרבי בעבירה מתייחס למאסר הכולל גם מאסר על תנאי, משמעות זו נכונה גם לעונש המזערי הנגזר ממנו.

מהאמור לעיל עולה, כי העונש המזערי הנדרש בהתאם להוראת סעיף 355 בצירוף הוראות החיקוק בהן הורשע הנאשם, יכול ויכלול בחובו גם מאסר מותנה, אך בהתאם להוראת סעיף 355(א) לחוק העונשין, עונש המאסר לא יהא כולו על תנאי, בהעדר טעמים מיוחדים.

100. בנסיבות העניין ותוך בחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ומדיניות הענישה הנהוגה, ובזיקה לעונש המזערי הנדרש, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 36 חודשי מאסר בפועל לבין 60 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש הראוי לנאשם

101. עתה עלינו לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם בהתייחס למתחם העונש ההולם, כפי שנקבע לעיל. בבוא בית המשפט לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

102. בנסיבות המקרה דנן אני סבורה, כי אין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לחומרא או לקולא וכי יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל. בהקשר זה יצוין, כי אין בנמצא הליך טיפולי שורשי ומעמיק שעבר הנאשם ואשר יצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם בעניינו.

103. בבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, ראוי לציין את העובדה, כי עסקינן במי שהוא בגיר, יליד 1999, זאת בשונה ממי שהוא קטין, או מאדם מבוגר מאוד, על ההשלכות הקמות מכך.

104. עוד ראוי לציין, כי לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל בחובו הרשעה משנת 2018 בעבירות של פגיעה בפרטיות - בילוש או הטרדה אחרת ופגיעה בפרטיות, בגינה נדון לחתימה על התחייבות כספית, פיצוי ופסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל תנאי. כן לחובתו רישום פלילי משנת 2016 בבית משפט לנוער, בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה בירי/זריקה, תקיפה הגורמת חבלה ממש, היזק לרכוש במזיד וגניבה.

עוד לחובת הנאשם הרשעות קודמות בעבירות תעבורה שונות, בגין נדון, בין היתר, לקנסות.

105. כן ראוי להפנות לאמור בתסקירו המקורי של שירות המבחן ולפיו, חרף הודאתו בבית המשפט, הנאשם הכחיש בפני שירות המבחן את ביצוע העבירות והסביר את הודאתו מסיבות משפטיות. הנאשם תלה את הגשת התלונה בסכסוך שלו עם אביה של הקטינה. בנסיבות אלו, הכחיש הנאשם כל קשר למתואר בכתב האישום המתוקן, עלה קושי בקבלת אחריות על ביצוע העבירות, כמו גם לגלות אמפתיה כלפי הקטינה.

הנאשם תיאר התנהלות מינית נורמטיבית ושלל משיכה לקטינים או קטינות, כמו גם צורך טיפולי בתחום המין.

שירות המבחן התרשם, כי כאשר הנאשם נדרש להתמודדות עם מצבים מורכבים, הוא פועל באופן אימפולסיבי ובהתאם לנורמות התנהגות עברייניות. סנקציות עונשיות בעברו לא הרתיעו את הנאשם מחזרה על ביצוע העבירות ונראה כי בשל הפנמת דפוסי התנהגות עבריינים, הוא עלול להגמיש את המציאות בהתאם לצרכיו גם בעתיד.

הנאשם שלל משיכה לקטינות וניכר העדר זיהוי של בעייתיות כלשהי מצדו בתחום המין. עמדה זו תואמת את הכחשתו בפני שירות המבחן את האירועים המתוארים בכתב האישום המתוקן וייחוס התלונה לנסיבות חיצוניות, הקשורות למשפחת הקטינה. נוכח הקושי של הנאשם לשתף פעולה בבירור אודות עולם התוכן המיני שלו, לא הופק המידע הנחוץ לשם בחינת הפנומנולוגיה של ביצוע העבירות.

בשקלול גורמי הסיכון לעבריינות אל מול גורמי הסיכוי לשיקום, חומרת העבירות והכחשת הנאשם את ביצוען, ציין שירות המבחן כי אין באפשרותו להמליץ על חלופות ענישה, או שיקום במסגרת הקהילה.

106. כן ראוי לציין, כי מהתסקיר המשלים שהוגש בעניינו של הנאשם עולה, כי בעת הזו הנאשם הודה בפני שירות המבחן בביצוע העבירות, הביע חרטה ותיאר תחושות של בושה. עם זאת, הנאשם התקשה להעמיק ברקע ובמניעים שהובילו לביצוע העבירות. הנאשם הביע הכרה בפגיעה שגרם לנפגעת העבירה והבנה פורמאלית באשר להשלכות האפשריות של התנהגותו הפסולה על עתידה.

הנאשם שב ושלל משיכה לקטינות, כמו גם אפשרות שנמשך לנפגעת העבירה. כן שלל קושי בשליטה בדחפים מיניים ו/או דחפים מוגברים מצדו ומסר, כי אין אפשרות שיחזור על ביצוע עבירות דומות בעתיד. שירות המבחן ציין, כי עמדותיו של הנאשם אופייניות למבצעי עבירות מין שלא השתלבו בהליך טיפולי להגברת מודעותם לטריגר הרגשי והמחשבתי, להשפעת שימוש בחומרים מסירי עכבות ולשלבי התכנון של ביצוע העבירה.

עלתה ההתרשמות, כי העבירות בוצעו על רקע התנהגות אופורטוניסטית, כאשר הנאשם זיהה בקטינה מטרה נוחה לסיפוק צרכיו המיניים. לאור האמור, בהתייחס לחומרת העבירות ולעמדותיו של הנאשם, שב ונמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה על חלופת ענישה או שיקום במסגרת הקהילה והציע, כי האופציה הטיפולית תבחן על ידי גורמי שב"ס, ככל הנאשם יבטא נכונות לכך.

107. מאידך, ראוי להפנות לכך ששירות המבחן התרשם מקיומו של מערך תמיכה משפחתי המודע לביצוע העבירות ונכון לשמש מענה תמיכתי עבור הנאשם ובכלל זה אביו של הנאשם ורעייתו. לאורך הקשר עמו, שירות המבחן התרשם מעקביות וממחויבות הנאשם למסגרת הטיפולית ולמסגרת התעסוקתית כחלק ממוטיבציה לתפקד באופן אחראי כאב וכמפרנס.

108. כן יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן והחיסכון בזמן שיפוטי יקר הכרוך בהודאה זו, כמו גם הצורך בהעדת העדים וביתר שאת הקטינה נפגעת העבירה, עובדה המקבלת משנה תוקף בנסיבות המקרה דנן. עוד תצוין לקיחת האחריות על המעשים, והצער והחרטה שהביע הנאשם בשלהם.

109. כן שמתי ליבי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי טיעוני בא כוחו וכפי העולה מתסקיר שירות המבחן ובכלל זה, נסיבות חייו, מאפייני אישיותו והשפעתם על מתווה חייו.

בהקשר זה יצוין, כי הנאשם נישא והוא אב לתינוקת. הנאשם התייחס להולדת בתו כטריגר ללקיחת אחריות על מעשיו ולחזרה למוטב.

כן לא נעלמו מעיני מצוקותיה וקשייה הכלכליים של משפחת הנאשם, רעייתו ובתו, נוכח מעצרו.

כן שמתי ליבי בהקשר זה לדברי אבי הנאשם בפנינו במסגרת עדותו לעונש.

עוד שמתי ליבי להשפעת מעשי הנאשם וההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו על כלל בני המשפחה, הקרובה והמורחבת, ועל הדינמיקה המשפחתית.

110. עוד יצוין, כי הנאשם נתון במעצר מאחורי סורג ובריח מזה כ-7 חודשים, על הקשיים הקמים מכך. בהקשר זה שמתי ליבי לעולה מתסקיר שירות המבחן באשר למצוקות הנאשם על רקע מעצרו.

111. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, באתי לכלל מסקנה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם ברף הבינוני של מתחם העונש ההולם.

112. סבורני, כי תלכיד עונשי ראוי ומידתי בעניינו של נאשם זה צריך, כי יכלול בחובו השתת ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, אשר תיתן ביטוי למכלול נסיבות המקרה דנן, למהות המעשים והחומרה הגלומה בהם ותעלה בקנה אחד עם מיקום העונש הראוי לנאשם במתחם העונש ההולם שקבענו לעיל. יחד עם זאת, ראוי, כי תקופה זו תהיה מידתית ותשקלל בחובה את נתוני העושה ואת נסיבותיו האישיות, עברו הפלילי, כמו גם יתר ההנמקות שפורטו לעיל, כך שבסופו של יום, תתקבל תוצאה עונשית מידתית וראויה, ההולמת את מכלול נסיבות המקרה דנן.

113. לא נעלמו מעיני עמדותיהם העונשיות של באי כוח הצדדים, המאשימה מכאן וב"כ הנאשם משם. יחד עם זאת, לדידי, עמדתה העונשית של המאשימה חורגת היא לחומרה ואין היא עולה בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ועם מיקום העונש הראוי לנאשם במתחם זה.

מאידך, עמדתו העונשית של ב"כ הנאשם אף היא חורגת לקולא ואין היא עולה בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ועם מיקום העונש הראוי לנאשם במתחם זה, עם מהות המעשים שביצע הנאשם, החומרה הגלומה בהם, הפסיקה הנוהגת והמחייבת בעבירות כגון דא, כמו גם בזיקה לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה, עברו הפלילי של הנאשם, היעדר הליך טיפולי ויתר ההנמקות שפורטו לעיל.

114. עוד ראוי להשית על הנאשם מאסרים מותנים אשר יהיו כ"חריב המתהפכת" מעל ראשו של הנאשם כצופה פני עתיד.

115. כן ראוי לחייב את הנאשם בתשלום פיצויים למתלוננת, כאשר בשיעורם של הפיצויים ישוקללו מהות המעשים, תוצאותיהם, השלכותיהם העתידיות על המתלוננת והנזקים שנגרמו בעטיים.

יחד עם זאת, נוכח חויב הנאשם בתשלום פיצויים למתלוננת והעובדה, כי הוא עומד בפני ריצוי מאסר מאחורי סורג ובריאח על ההשלכות הקמות מכך, אני סבורה, כי ראוי להימנע מחיוב הנאשם בתשלום קנס.

116. כאמור, הנאשם הורשע בהכרעת דין מיום 24.11.19 בת"פ של בימ"ש השלום בנצרת, בעבירות של סחר בסמים וקשירת קשר לפשע. גזר הדין בעניינו ניתן ביום 14.7.21. בהתאם להחלטה שניתנה ביום 15.7.21, הומצא לעיונו עותק מגזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם, כאמור, ממנו עולה, כי על הנאשם הוטלו 21 חודשי מאסר בפועל, במצטבר לכל עונש מאסר אחר ובניכוי ימי מעצרו, מאסר מותנה והוא חויב בתשלום קנס.

יצוין, כי בגזר הדין כאמור, קבע בית משפט השלום, כי עונש המאסר שהושת על הנאשם ירוצה במצטבר לכל מאסר אחר ואולם, קביעה זו אינה רלוונטית לעניינו מקום בו בעת שהוטל עונש המאסר בפועל בגין התיק האחר בבית משפט השלום, טרם ניתן גזר הדין נשוא הליך זה ועונש מאסר בפועל במסגרתו.

117. סעיף 45(ב) לחוק העונשין קובע כדלקמן:

**"45. (א) (בוטל).
(ב) מי שנידון למאסר ולפני שנשא כל ענשו חזר ונידון למאסר, ובית המשפט שדן אותו באחרונה לא הורה שישא את ענשי המאסר, כולם או מקצתם, בזה אחר זה, לא ישא אלא עונש מאסר אחד והוא של התקופה הארוכה ביותר".**

בהינתן תקופת המאסר שהושתה על הנאשם במסגרת ההליך האחר בבית משפט השלום ובהינתן תקופת המאסר שתושת עליו במסגרת הליך זה, תוך איזון ראוי בין מהות המעשים, חומרתם ומכלול הנסיבות

לחומרה ולקולא, וכדי שתתקבל תוצאה עונשית כוללת, ראוייה ומאוזנת, אני סבורה, כי ראוי שחלק מתקופת המאסר בפועל שתושט על הנאשם במסגרת גזר דין זה תרוצה בחופף לעונש המאסר שהושט על הנאשם במסגרת ההליך האחר, כפי שיפורט להלן.

118. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, הייתי מציעה לחבריי להשית על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 48 חודשי מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו 3.1.21, למעט התקופה שבין 14.7.21 ועד היום, כאשר 6 חודשים מהם ירוצו בחופף לעונש המאסר שהושט על הנאשם בת"פ *** של בימ"ש השלום בנצרת והיתרה במצטבר לו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת מין מסוג פשע.

ג. 8 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת מין מסוג עוון.

ד. תשלום פיצוי למתלוננת בסכום של 30,000 ₪. הפיצוי ישולם ב - 30 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1/2/2022, ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי תשלום אחד השיעורים יעמיד את מלוא הפיצוי לפירעון מיידי.

בזיקה להמלצת שירות המבחן כפי תסקירו המסכם, מומלץ לגורמים הטיפוליים בשב"ס, כי ישקלו בחיוב שילוב הנאשם בהליך טיפולי בין כותלי בית הסוהר, והכל על פי שיקול דעתם המקצועי.

יפעת שיטריט, שופטת

ס. הנשיא, השופטת אסתר הלמן - אב"ד

מסכימה.

**אסתר הלמן, שופטת
ס. נשיא**

השופט סאאב דבור

מסכים.

סאאב דבור, שופט

הוחלט, אפוא, פה אחד לגזור על הנאשם את העונשים כמפורט בפסק דינה של השופטת שטרית.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

אנו מתירים פרסום גזר הדין ללא כל פרט שעלול להביא לזיהוי המתלוננת, נפגעת העבירה, לרבות שמו של הנאשם.

עותק לפרסום יינתן בהמשך.

אנו מתירים לנאשם לחבק את בתו התינוקת.

ניתן והודע היום י"א אב תשפ"א, 20 יולי 2021 במעמד הנוכחים.

סאאב דבור, שופט

יפעת שיטרית, שופטת

אסתר הלמן, שופטת
ס. נשיא

בהעדרו של כב' השופט ס. דבור, גזר הדין הוקרא על ידי הרכב כב' השופטים :

יפעת שיטרית,
שופטת

אסתר הלמן, שופטת
ס. נשיא

אברהם אברהם, שופט
נשיא

